

Fiolinistene Arvid Engegård og Atle Sponberg, bratsjisten Juliet Joplin og cellisten Jan-Erik Gustafsson satser friskt – og lander støtt.

FOTO: BO MATHISEN

Kvartettens første innspilling lover godt.

Briljant og forfriskende

CD klassisk

Engegård-
kvartetten

*Kvartetter av
Haydn, Solberg
og Grieg*

(2L/Lindberg
Lyd)

1 2 3 4 5 6

Engegårdkvartetten er kommet med sin første CD. De fire musikerne – fiolinistene Arvid Enge-

gård og Atle Sponberg, bratsjisten Juliet Joplin og cellisten Jan-Erik Gustafsson – satser friskt. Kvartetten har navn etter primarius, Arvid Engegård. Han er fiolinist, men også en betydelig dirigent og har tidligere vært primarius i Orlando-kvartetten i Holland.

Nerve. Det er nerve og temperament i Engegårds tolkninger. Han formelig kaster seg inn i oppgavene med en bære- eller bristeholdning. Han sparer ikke på engasjementet. Derfor er oppmerksomhetsnivået høyt, også hos dem som lytter.

Repertoaret på denne innspillingen spenner vidt. Det begynner med en av kvartettene fra Joseph Haydns opus 76. De blir gjerne holdt for å være blant hans ypperste. Den femte i D-dur er innspilt. Den er lys og inntagende med stor uttrykksmessig spennvidde. Deretter følger Leif Solbergs Strykekvartett i h-moll fra 1945 og endelig Griegs Strykekvartett i g-moll, opus 27.

Solberg. Solbergs Strykekvartett er en førstegangsinnspilling. Riktignok spilte Hindar-kvartetten den flere ganger, også i radio, men den er ikke lydfestet før. Sol-

berg har skrevet flere verker, og alle er karakterisert av godt og solid håndverk. Det er også tilfellet med denne kvartetten, som etter denne innspillingen må sies å fortjene en plass i norsk kammermusikk-literatur.

Engegårdkvartetten spiller godt. Tidvis kan pågåenheten bli vel fremtredende. Konsertfremførelser tåler dette bedre enn innspillinger. Fremførelser som kan gjentas ved en CD-spiller er ikke en formidler av samme impulsivitet som en konsertfremførelse. Denne pågåenheten er det eneste lille minus ved en CD som lover det beste.

IDAR KAREVOLD